

Johannes Greey

Johannes Wilhelmus Antonius Stephanus Greey is geboren 2 januari 1908 in Nijmegen. Hij was de zoon van Johannes Greey en Anna Cornelia Hendrina Petronella Giesbers.

In 1926 ging hij in dienst en werd beroepsmilitair en nam dienst bij het KNIL. In 1932 keerde hij voor verlof terug naar Nederland en trouwde op 17 februari 1933 in Nijmegen met Anna Kuhnen (Bochum, Du, 1908). Op 8 maart keerde hij met zijn vrouw terug naar Indië. Ze kregen in december 1933 een dochter.

Tijdens de mobilisatie was hij sergeant majoor administrateur bij de Infanterie in Solo. Ze woonden in Magelang. Hij werd op 8 maart 1942 krijgsgevangen genomen en geïnterneerd. Hij kwam terecht in Thailand waar hij moest werken aan de Birmaspoorweg.

De Birma-Siamspoorweg, Birmaspoorweg of Dodenspoorlijn was een spoorlijn van 415 km tussen Non Pladuk in Thailand (Siam) en Thanbyuzayat in Myanmar (Birma). De spoorlijn was voor de Japanse bezetters nodig om een directe verbinding naar de kust van Birma te creëren, zodat Japanse schepen niet meer om het hele schiereiland hoefden te varen.

收養所 Camp	爪哇	番 No. No.	爪哇 2007
姓 名 Name	Greey, J.W.A.S.	生年月日 Date of Birth	1908-1-2
國 籍 Nationality	Nederlands	所屬部隊 Unit	No. 8038 Groep Zuid Gemot. Witr. Cie. Solo
階級身分 Rank	Sergt-maj.-adm. Inf.	捕獲場所 Place of Capture	爪哇
捕獲場所 Place of Capture	爪哇	捕獲年月日 Date of Capture	昭和 17 年 3 月 7 日
父ノ名 Father's Name	JOHANNES	母ノ名 Mother's Name	
本籍地 Place of Origin	Nederlands, Nijmegen	職業 Occupation	
送還先 Destination of Report	Herr. Greey-Kuhnen, Van Heuzekamp 22, Magelang, Java.	特記事項 Remark	P52605

補 修 欄 Other Information
爪哇 / 東洋軍政事務 / 陸軍為兵營入
昭和 17 年 3 月 7 日 昭和 17 年 3 月 7 日
昭和 22 年 11 月 2 日 昭和 22 年 11 月 2 日

Het werk aan de spoorlijn begon op 16 september 1942 en werd 16 maanden later voltooid. Er werd gebruikt van oude spoorlijnen die onder andere op Java en andere bezette gebieden in Zuidoost Azië ontmanteld werden. De Japanners maakte gebruik van krijgsgevangenen en burgers om de spoorlijn aan te leggen. Er werd aan de beide uiteinden van de spoorlijn in Thailand en in Birma begonnen met werken. Alle krijgsgevangenen werden in groepen onder de kampen verdeeld die naast de rivieren Khwae Yai en Khwae Noi waren geplaatst. Als een traject klaar was, ging een groep naar een volgend werkkamp om aan een volgende traject te werken. In de zomer van 1943 werd de zogeheten 'Speedo-tijd' door de Japanners ingevoerd. De dwangarbeiders moesten zich dubbel inspinnen om het spoor af te krijgen. De dwangarbeiders ontmoeten elkaar in oktober 1943 in Konkuita.

Tijdens de aanleg stierven per dag gemiddeld 75 arbeiders. 15 000 krijgsgevangenen stierven aan uitputting, ziekte en ondervoeding (7000 Britten, 4500 Australiërs, 130 Amerikanen en 3000 Nederlanders). Daarnaast stierven ongeveer 100 000 Thaise en Indonesische romoesja's en Birmaanse en Maleisische dwangarbeiders bij de aanleg.

Na de voltooiing van de spoorweg in december 1943 bestond het werk uit onderhoud en reparatie van schade door geallieerde bommenwerpers. Ook moest er bijvoorbeeld hout gekapt worden om de stoomtreinen te laten rijden. De werkkampen lagen vaak naast vitale punten van de spoorweg, waardoor bombardementen ook veel slachtoffers en gewonden onder de dwangarbeiders maakten. Op een aantal plekken werden ook hospitaalkampen ingericht. Een deel van de krijgsgevangenen die gewerkt hadden aan de aanleg, werden als dwangarbeider naar Japan verscheept.

Hij kwam terecht in kamp Chungkai. Kamp Chungkai lag 57 km van Non Pladuk, aan de samenvloeiing van de twee grote rivieren, de Mae Khlaung en de Khwae Noi. Hier werd gewerkt aan twee bruggen over de rivier de Kwai. Het kamp werd later een groot hospitaalkamp met heel veel zieken, die terugkwamen van de hoger gelegen werkkampen langs de spoorlijn. Het was tevens een doorgangskamp voor mannen, die op weg waren naar de hoger gelegen werkkampen. Chungkai werd geopend in november 1942 en bleef in bedrijf tot het in juni 1945 werd gesloten. Tijdens zijn krijgsgevangenschap was Pieter daar aanwezig bij de oprichting van de Kapitein Servaes Stam op 2 december 1943. Veel scouts uit Java vonden elkaar daar weer. Deze stam heeft bestaan tot mei 1944.

Na de oorlog werd hij direct weer als militair aan het werk gezet. In 1947 ging hij kort met verlof naar Nederland. In 1950 keerde hij voorgoed terug naar Nederland. Hij ging toen van het KNIL over naar de Koninklijke Landmacht. Hij ontving het Oorlogsherinneringskruis.

Zijn vrouw overleed in 1965 in Nijmegen.

Meer informatie

[Geboorte Johannes Wilhelmus Antonius Stephanus Greeij op 2 januari 1908 te Nijmegen » Open Archieven](#)

[Huwelijk Johannes Wilhelmus Antonius Stephanus Greeij & Johannes Greeij & Anna Cornelia Hendrina Petronella Giesbers & Anna Kuhnen & Wilhelm Kuhnen & Mathilde Schilp op 17 februari 1933 te Nijmegen » Open Archieven](#)

[Overlijden Anna Kuhnen & Johannes Wilhelmus Antonius Stephanus Greeij op 31 mei 1965 te Nijmegen » Open Archieven](#)

[Registratie Johannes Wilhelmus Antonius Stephanus Greeij \(in het jaar 1815-1949\) » Open Archieven](#)

[Kapt. Servaes Stam Ned. Ind. Padvindere opgericht 2 Dec'43 Chungkai Thailand' - Het Geheugen \(delpher.nl\)](#)

[Japanse internereingskaarten, Surname: Greey | Nationaal Archief Zoeken \(cbgverzamelingen.nl\)](#)

[Birma-Siam-spoorweg - Wikipedia](#)

[De Birma-spoorlijn - Spoorlijn van de dood | Historiek](#)

[Birma-Siam Spoorweg - SHBSS](#)

